

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/271/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813204153
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7813204153.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Československá obchodní banka, a. s., so sídlom v Českej republike, Praha 5, Radlická 333/150, IČO: 00001350, práv. zast. Mgr. Roman Ambrož, advokát, so sídlom Bratislava, Mikulášska 29, proti žalovaným, v 1. rade A. W., A.. XX. XX. XXXX, A. W. H., X. Č.. XXXX/XX, v 2. rade D. W., A.. XX. XX. XXXX, A. W. H.Ž., X. Č.. XXXX/X, obaja zastúpení ustanovenou opatrovníčkou U.. Y. X.G., zamestnankyňou Okresného súdu Košice - okolie, v konaní o zaplatenie 284.335,44 Kč s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu titulom istiny 137.660,- Kč, kapitalizovaný úrok z úveru vo výške 5.828,46 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 58.841,03 Kč, úrok z omeškania vo výške 7,50 % zo sumy 137.660,- Kč za čas od 02. 04. 2013 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 936,63 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy vo výške 141.701,- Kč, spolu s kapitalizovaným úrokom z úveru vo výške 83.793,41 Kč, kapitalizovaným zákonným úrokom z omeškania vo výške 58.841,03 Kč, úrokom z omeškania vo výške 13,40 % ročne zo sumy 140.000,- Kč za obdobie od 02. 04. 2013 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 141.701,- Kč za obdobie od 02. 04. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovanými dňa 06. 10. 2008 Zmluvu o úvere č. 002933506R, na základe ktorej poskytol dňa 06. 10. 2008 žalovaným finančné prostriedky do výšky úverového limitu 140.000,- Kč z úverového účtu na bežný účet žalovaným č. XXXXXXXXXX/XXXX. Za poskytnutie úveru žalobca účtoval žalovaným poplatok vo výške 50,- Kč. Žalovaní sa zaviazali splatiť vyčerpaný úver v 60. anuitných splátkach vo výške 3.216,- Kč, so splatnosťou vždy k 6. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 06. 11. 2008 a posledná mala byť splatná 06. 10. 2013. Zmluvné strany sa dohodli, že nesplatená istina úveru bude úročená úrokovou sadzbou 13,40 % ročne, ako súčasť každej anuitnej mesačnej splátky. Za každý započatý mesiac správy úveru, žalobca účtoval žalovaným poplatok 39,- Kč, ktorý bol splatný k 6. dňu v mesiaci. Keďže sa žalovaní prihlásili k poisteniu neschopnosti splácať úver, súčasťou splátky bolo mesačné poistné vo výške 117,- Kč. Pretože si žalovaní riadne neplnili svoje platobné povinnosti, na plnenie ich žalobca písomne upomínal a vyzýval, za čo účtoval žalovaným poplatky podľa Sadzobníka poplatkov. Podľa čl. 9 Obchodných podmienok, je veriteľ povinný písomným oznámením odoslaným dlžníkom prehlásiť, že ich pohľadávka z poskytnutého úveru je splatná ku dňu uvedenému v oznámení. Na základe tohto ustanovenia, žalobca oznámil splatnosť celého úveru ku

dňa 06. 02. 2009. K 01. 04. 2013 predstavovala pohľadávka finančnú čiastku 284.335,44 Kč, ktorá pozostávala z nesplatenj istiny vyčerpaného úveru vo 140.000,- Kč, z nesplatených úrokov vo výške 13,40 % z nesplatenj istiny 83.793,41 Kč, z úroku z omeškania v zákonnej výške vyčíslenj ku dňu kapitalizácie vo výške 58.841,03 Kč a z nesplatených poplatkov v čiastke 1.701,- Kč. Pohľadávka bez príslušenstva predstavovala výšku 141.701,- Kč. V dôsledku omeškania žalovaných, si žalobca uplatnil úroky z omeškania v zmysle ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Výška úroku sa riadila Nariadením vlády č. 142/1994 Sb.

Tunajší súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 20Rob/17/2013-45 zo dňa 25. 04. 2013, ktorý bol zrušený pre nemožnosť jeho doručenia žalovaným uznesením s č.k. 20Rob/17/2013- 75 zo dňa 19. 06. 2013.

V priebehu konania nebolo možné zistiť miesto pobytu žalovaných, z toho dôvodu im bol ustanovený opatrovník uznesením č. k. 12C/271/2013-84 zo dňa 17. 07. 2013, v zmysle ust. § 29 ods. 2,6 O. s. p., v osobe zamestnankyne Okresného súdu Košice - okolie.

Žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu, tzn. na zaplatení uplatnenej istiny vrátane úroku z úveru, úroku z omeškania a tiež poplatkov. Úrok z úveru žiadal nielen do zosplatenia, ale aj po zosplatení. Potvrdil, že za poskytnutie úveru bol žalovaným účtovaný jednorazový poplatok vo výške 50,- Kč a za správu úveru bol účtovaný poplatok vo výške 39,- Kč za každý aj začatý kalendárny mesiac. Žalovaní uhradili len jednu splátku úveru, a to dňa 06. 11. 2008, následne už žiadne splátky neuhradili. V prípade poistenia úveru, žalobca uviedol, že na základe zmluvy bolo účtované žalovaným mesačné poistné vo výške 117,- Kč, ktoré bolo tiež uhradené jednou splátkou. Zo splátky, ktorú vykonali žalovaní dňa 06. 11. 2008 vo výške 580,87 Kč, sa započítala na poplatky suma 156,- Kč a na zmluvné úroky suma 424,87 Kč. Na poplatok za poistenie a za správu úveru žalovaní tak uhradili len jednu mesačnú splátku (39,-Kč + 117,- Kč).

Ustanovená opatrovníčka po prevzatí žaloby vrátane príloh, nenavrhol ďalšie doplnenie dokazovania, z toho dôvodu súd konal v jej neprítomnosti v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXR bola uzavretá medzi žalobcom a žalovanými dňa 04. 10. 2008. Na základe zmluvy bol poskytnutý žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 140.000,- Kč s tým, že peňažné prostriedky mohli byť čerpané ku dňu 06. 10. 2008. Z bodu 1.5 a 1.6 tejto zmluvy vyplynulo, že vyčerpaný a nesplatený úver bude úročený pevnou úrokovou sadzbou vo výške 13,40 % ročne, pričom RPMN predstavovala 16,74 % ročne. Za správu úveru boli povinní žalovaní platiť 39,- Kč za každý aj začatý kalendárny mesiac. Žalovaní sa zaviazali splácať úver v 60. mesačných splátkach po 3.216,- Kč, vždy k 6. dňu v mesiaci. Prvá splátka mala byť splatná dňom 06. 11. 2008 a posledná dňa 06. 10. 2013. Podľa bodu 1.7 tejto zmluvy, pre prípad, že klient nedodrží termíny a výšky splátok, bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 15 % ročne z dlžných súm. Podľa 1.8 tejto zmluvy, žalovaná sa prihlásila k poisteniu, ktoré bolo súčasťou zmluvy, pre prípad smrti, alebo plnej invalidity alebo pracovnej neschopnosti. Poistná zmluva bola uzavretá medzi ČSOB, a. s., ako poistníkom a ČSOB poisťovňou, a. s., ako poistiteľom.

Oznámenie o zosplatení úveru bolo zasielané žalovaným listom zo dňa 06. 02. 2009, s tým, že uvedeným listom bolo oznámené zosplatenie úveru žalovaným k 06. 02. 2009. Súčasne boli vyzvaní žalovaní na zaplatenie zostávajúcej sumy úveru vrátane príslušenstva a poplatkov podľa Sadzovníka ČSOB, a. s., do 17. 02. 2009.

Z pripojeného prehľadu stavu pohľadávky vrátane príslušenstva a poplatkov bolo zistené, že bola uhradená len jedna splátka žalovanými dňa 08. 11. 2006 v sume 580,87 Kč. Od uvedeného obdobia bol evidovaný zostatok istiny vo výške 140.000,- Kč. Ku dňu zosplatenia úveru, tzn. k 06. 02. 2009, bol vykazovaný zostatok nezaplatenj istiny vo výške 140.000,- Kč, úroku z úveru vo výške 5.884,30 Kč, poplatku za správu úveru 1.701,- Kč a úrok z omeškania vo výške 225,12 Eur. K 01. 04. 2013, pred podaním žaloby, dlžná istina predstavovala naďalej istinu 140.000,- Kč, úroky z omeškania 58.841,03 Kč a dlžné poplatky 1701,-Kč.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola platne uzavretá Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 04. 10. 2008, v zmysle ktorej žalovaným bol poskytnutý dňom 06. 11. 2008 úver vo výške 140.000,- Kč. Úver bol úročený pevnou úrokovou sadzbou 13,40 % ročne.

Žalovaní si preukázateľne neplnili svoje platobné povinnosti, i napriek tomu, že úver vyčerpali. Platobnú povinnosť si nespĺnili ani po zosplatnení úveru, ku dňu 06. 02. 2009.

Zmluva bola uzavretá v zmysle príslušných ust. § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len "ObZ"). Keďže sa jedná nepochybne o spotrebiteľskú úverovú zmluvu, súd posudzoval zmluvné podmienky v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, účinnými v čase kedy bola zmluva uzavretá.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), účinného ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Spotrebiteľská zmluva je takým druhom zmluvy, pre ktorú Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti má zmluva obsahovať a naopak, aké podmienky obsahovať nesmie. Ide o tzv. neprijateľné podmienky. Úprava spotrebiteľskej zmluvy má právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom tzv. spotrebiteľského práva. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana zaručená Občianskym zákonníkom spotrebiteľovi, odôvodňuje postup súdu, ktorý ma posudzovať z úradnej povinnosti nekalý charakter zmluvnej podmienky a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá sa vyskytuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom. V danom prípade bol návrh Zmluvy o úvere pripravený na predtlačenej tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje. Spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah zmluvných podmienok. To znamená, že spotrebiteľ nemohol vyjednávať a jeho jedinou alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie návrhu ako celku.

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie jeho nárokov a znevýhodňuje ho vo vzťahu k dodávateľovi, ktorý konajúc v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti je vybavený odbornými a praktickými poznatkami a skúsenosťami pri uzatváraní zmlúv uvedeného druhu.

Vzhľadom na obsah ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je potrebné prijať záver, že neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovolával.

Ochrana, ktorú poskytuje Občiansky zákonník spotrebiteľom, umožňuje súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ nenamieta nekalý charakter tejto podmienky z dôvodu, že náležite nepozná svoje práva alebo ho odrádzajú náklady spojené so súdnym

konaním. Neplatnosť zmluvnej podmienky však nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných náležitostí zmluvy.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že výška dohodnutých úrokov z úveru je primeraná a porovnateľná s priemernými úrokovými sadzbami úrokových sadzieb poskytovaných bankami, z toho dôvodu súd úrok z úveru priznal v nezmenenej výške 13,40 %. Žalobca sa domáhal zaplata úroku z úveru jednak do obdobia zosplatnenia a tiež po zosplatnení istiny. Súd priznal úrok úveru len do zosplatnenia tzn. do 06. 02. 2009, kedy kapitalizovaný úrok predstavoval sumu 5.828,46 Kč. Je bez akýchkoľvek pochybností, že úver je odplacným úkonom a odplatu predstavujú spravidla úroky, čo je zrejmé aj zo samotnej úverovej zmluvy. Úverový právny vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom povinnosťou dlžníka je platiť úroky z úveru. Úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, si môžu dohodnúť účastníci úveru. Povinnosť klienta splácať úver až do zaplata úveru vrátane príslušenstva, nie je možné akceptovať, a to z dôvodu, že pokiaľ dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po zosplatnení úveru už len úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút ako úroky z úveru, pretože úrok z omeškania má sankčnú povahu. Z toho vyplýva, že za čas od splatnosti úveru má žalobca právo na úroky z omeškania v zákonnej výške. Akékoľvek navyšovanie úroku z omeškania formou uplatňovania si aj úrokov z úveru po čase zosplatnenia úveru, sa javí ako neprípustné navyšovanie úrokov z omeškania. Z týchto dôvodov súd konštatuje, že pokiaľ sa žalobca takýmto spôsobom domáha zaplata ďalších úrokov z úveru po splatnosti úveru, jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku a aj o rozpor so zákonom, s ust. § 517 ods. 2 OZ, pretože v takomto prípade dochádza k neprípustnému zvýšeniu zákonného limitu. Takto dojednaná zmluva je v tejto časti neplatná, v zmysle ust. § 39 OZ a súčasne sa jedná o rozpor aj v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ.

Podľa ust. § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Žalovaní sa nepochybne dostali do omeškania so splácaním úveru. Žalobca si uplatnil zákonný úrok z omeškania vo výške 7,5 % ročne z dlžnej istiny za celkové obdobie od 06. 11. 2008 do 01. 04. 2013 v kapitalizovanej výške 58.841,03 Kč, podľa ust. § 1 Nariadenia vlády č. 163/2005 Sb., a od 02. 04. 2013 si uplatnil zákonný úrok z omeškania až do zaplata dlžnej sumy. Žalovaní boli v postavení spotrebiteľa pri uzatváraní uvedenej zmluvy, podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, preto súd posudzoval úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 OZ, s použitím ust. § 1 Nariadenia vlády č. 163/2005 Sb. Podľa uvedeného ustanovenia, výška úrokov z omeškania zodpovedala ročnej výške reposadzby stanovenej Českou národní bankou zvýšenou o 7 % - ych bodov. V každom kalendárnom polroku, v ktorom trvá omeškание dlžníka, je výška úrokov z omeškania stanovená reposadzbou Českou národní bankou a platná pre prvý deň príslušného kalendárneho polroku. Reposadzba ČNR bola v období prvého dňa omeškania vo výške 0,50 %, po pripočítaní 7 percentuálnych bodov, celkový úrok priznaný súdom predstavoval 7,50 %. Súd priznal jednak zákonný kapitalizovaný úrok z omeškania a rovnako aj úrok z omeškania do celkového zaplata dlžnej sumy.

Súd nepriznal v uplatnenej výške poplatky týkajúce sa správy úveru v sume 39,- Kč mesačne, spolu za 60. splátok 2.340,- Kč. Zmluvné podmienky, ktoré požadujú od spotrebiteľa úhradu poplatku za vedenie úverového účtu, sú podmienkami neprijateľnými, nakoľko tieto poplatky nemajú povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou a preto nepredstavujú dojednanie týkajúce sa ceny. Služia výhradne záujmom banky, sú určené na sledovanie stavu plnenia úverovej povinnosti dlžníkmi. Z uvedeného dôvodu súd takéto dojednanie považuje za neprijateľnú podmienku.

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca sa domáhal dôvodne zaplata istiny 137.660,- Kč, vrátane kapitalizovaného úroku z úveru vo výške 5.828,46 Kč, ako aj kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 58.841,03 Kč a úroku z omeškania od 02. 04. 2013 do zaplata vo výške 7,5 % ročne zo sumy 137.660,- Kč. V tejto časti súd žalobe vyhovel a vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V danom konaní mal žalobca úspech čiastočný, a to v rozsahu 71 %, žalovaní 29 %, konečný úspech vo veci mal žalobca v rozsahu 42 % (71-29).

Žalobca si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 2.509,18 Eur, ktoré pozostávali z náhrady zaplateného súdneho poplatku 331,50 Eur a z náhrady trov právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 02. 04. 2013, návrh na začatie konania 04. 04. 2013, účasť na pojednávaníach v dňoch 07. 08. 2013 21. 08. 2013, 24. 09. 2013, písomné vyjadrenie na výzvu súdu zo dňa 15. 08. 2013 a 23. 09. 2013). Za jednotlivé úkony si žalobca uplatnil tarifnú odmenu vo výške 190,89 Eur, režijný paušál 2 krát v hodnote 7,63 Eur a 5 krát v hodnote vo výške 7,81 Eur, cestovné vo výške cestovného hromadným dopravným prostriedkom vo výške 33,90 Eur a náhradu za stratu času vo výške 390,30 Eur.

Hodnota úkonu v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. predstavovala 190,89 Eur, spolu za 6 priznaných úkonov sumu 1.145,34 Eur. Žalobca si uplatnil režijný paušál 2 krát po 7,63 Eur a za zvyšné 5. úkony vo výške 7,81 Eur, súd v zmysle vyčíslenia priznal režijný paušál 2 krát v hodnote 7,63 Eur a 4 krát v hodnote vo výške 7,81 Eur, spolu vo výške 46,50 Eur. Trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 1.191,84 Eur.

Cestovné výdavky preukázal právny zástupca žalobcu výpisom z internetovej stránky, kde cestovný lístok z F. - O. - H. a späť predstavuje celkovo sumu 11,30 Eur (jednostranne vykonaná cesta 5,65 Eur). Cestovné bolo uplatnené v súlade s ust. § 15 písm. a.) uvedenej vyhlášky, v spojitosti s ust. § 73 ods. 2 zákona č. 543/2005 Z.z. o spravovacom a kancelárskom poriadku súdov. Cestovné predstavovalo za cestu vykonanú na pojednávaníach vo vyššie uvedených dňoch sumu 33,90 Eur (11,30 x 3).

Strata času predstavovala celkom 10 polhodín (čas strávený na ceste - 2 hodiny 20 minút), zmysle ust. § 15 písm. b.) a § 17 ods. 1 uvedenej vyhlášky, pričom za každú aj začatú polhodinu predstavovala strata sumu 13,01 Eur, za 10 polhodín obojstranne vykonanej jednej cesty 130,10 Eur. Celková strata za cestu vykonanú na pojednávaníach predstavovala sumu 390,30 Eur (130,10 x 3).

Právny zástupca žalobcu preukázal, že je platiteľom DPH Osvedčením o registrácii, s účinnosťou od 05. 12. 2011. DPH 20 % zo sumy 1.582,14 Eur predstavovalo výšku 316,43 Eur.

Súd nepriznal žalobcovi jeden úkon právnej pomoci, a to úkon vyjadrenie k výzve zo dňa 23. 09. 2013, pretože v tomto vyjadrení vlastne zopakoval svoje stanovisko, ktoré bolo vyjadrené v písomnom stanovisku súdu doručené 20. 08. 2013. Z toho dôvodu súd hodnotí uvedený úkon ako neefektívny.

Celková náhrada trov konania, vrátane zaplateného súdneho poplatku, predstavovala výšku 2.230,07 Eur.

Vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu vo veci, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu konečného úspechu, 42 %, čo predstavovalo 936,63 Eur, ktorú sú žalovaní povinní zaplatiť v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p., na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.